

Sygn. akt II K 8/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2013 roku

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Ś. w składzie:

Przewodniczący: SSR Karolina Wołoszczuk

Protokolant: Barbara Lesiak

po rozpoznaniu w dniach 15.03.2011r. , 10.05.2013r. , 10.06.2013r. sprawy karnej

1. M. C.

urodzonego (...) w Ś., syna K. i M. z domu R.

2. W. G.

urodzonego (...) w Ś., syna J. i A. z domu G.

3. T. O.

urodzonego (...) w Ś., syna K. i B. z domu J.

4. M. M. (2)

urodzonego (...) w Ś., syna A. i E. z domu P.

oskarżonych o to, że:

I w nocy z 20/21 sierpnia 2012r. w Ś. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali zniszczenia mienia w ten sposób, że pomalowali sprayem elewację budynku w Ś. przy ul. (...), czym spowodowali straty w wysokości 1.500 zł działając na szkodę M. L. (1),

tj. o czyn art. 288 § 1 kk

II. w nocy z 3/4 września 2012r. w Ś. woj. (...) działając wspólnie i w

porozumieniu dokonali zniszczenia mienia w ten sposób, że pomalowali nieustalonym środkiem elewację budynku w Ś. przy ul. (...), czym spowodowali straty w

wysokości 500 zł działając na szkodę M. L. (1),

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

III. w dniu 3 września 2012r. w Ś. woj. (...) działając wspólnie i w

porozumieniu dokonali zniszczenia mienia w ten sposób, że pomalowali zerwanymi uprzednio liśćmi elewację budynku w Ś. przy ul. (...), czym spowodowali straty w wysokości 300 zł działając na szkodę Ł. M. (1),

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

a nadto M. C. oskarżonego o to, że

IV. w dniu 4 września 2012r. w Ś. woj. (...) działając wbrew przepisom ustawy posiadał środek odurzający w postaci marihuany w łącznej ilości 1,18 grama,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

a nadto T. O. oskarżonego o to, że

V. w dniu 3 października 2012r. w Ś. woj. (...) przy użyciu łomu oraz kopiąc rolety aluminiowe usiłował dokonać włamania do sklepu (...) przy ul. (...), lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na spłoszenie go, przy czym spowodował stratę w wysokości 300 zł na szkodę M. L. (2),

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk

VI w dniu 3 października 2012r. w Ś. woj. (...) działając wbrew przepisom ustawy posiadał środek odurzający w postaci marihuany w łącznej ilości 0,41 grama przyjmując wypadek mniejszej wagi,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

I. W ramach czynów opisanych w pkt I i II części wstępnej wyroku oskarżonych **M. C., W. G., T. O., M. M. (2)** uznaje za winnych popełnienia czynów polegających na tym, że:

- w nocy z 20/21 sierpnia 2012r. w Ś. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu umyślnie dokonali zniszczenia mienia w ten sposób, że pomalowali zerwanymi uprzednio liśćmi elewację budynku w Ś. przy ul. (...), czym spowodowali straty w wysokości 200 zł działając na szkodę M. L. (1),

- w nocy z 3/4 września 2012r. w Ś. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu umyślnie dokonali zniszczenia mienia w ten sposób, że pomalowali zerwanymi uprzednio liśćmi elewację budynku w Ś. przy ul. (...), czym spowodowali straty w wysokości 200 zł działając na szkodę M. L. (1),

tj. wykroczeń z art. 124 §1 kw i za te wykroczenia na podstawie powołanego przepisu w zw. z art. 9§2 kw wymierza każdemu z oskarżonych karę 1 (jednego) miesiąca ograniczenia wolności zobowiązując oskarżonych do wykonywania w trakcie odbywania kary ograniczenia wolności nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 124 §4 kw zobowiązuje oskarżonych **M. C., W. G., T. O., M. M. (2)** do przywrócenia do stanu poprzedniego elewacji budynku mieszczącego się w Ś. przy ulicy (...);

III. oskarżonych **M. C., W. G., T. O., M. M. (2)** uznaje za winnych popełnienia czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku z tym, że przyjmuje, iż wysokość szkody wynosi nie mniej niż 450 zł (czteryście pięćdziesiąt złotych),

tj. występku z art. 288§1 kk i za ten czyn na podstawie powołanego przepisu wymierza każdemu z oskarżonych karę w wymiarze 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. oskarżonego **M. C.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt IV części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za ten czyn na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

V. oskarżonego **T. O.** uznaje za winnego popełnienia czynu polegającego na tym, że w dniu 3 października 2012r. w Ś. woj. (...) przy użyciu łomu oraz kopiąc rolety aluminiowe usiłował dostać się do wnętrza sklepu (...) przy ul. (...), celem kradzieży znajdującego się tam mienia o nieustalonej wartości powodując jednocześnie zniszczenie rolety

antywłamaniowej czym spowodował szkodę w wysokości 615,00 zł na rzecz M. L. (2), lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na spłoszenie go, **tj. występku z art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk i z art. 288 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk** i za ten czyn na podstawie art. 14 §1 kk w zw. z art. 279§1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

VI. oskarżonego **T. O.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt VI części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za ten czyn na podstawie art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności;

VII. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk łączy kary orzeczone w pkt III i IV części dyspozytywnej wyroku i wymierza oskarżonemu **M. C.** karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk łączy kary orzeczone w pkt III, V i VI części dyspozytywnej wyroku i wymierza oskarżonemu **T. O.** karę łączną 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

IX. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 2 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **W. G.** w punkcie III wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat;

X. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 2 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **M. C.** w punkcie VII wyroku kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat;

XI. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 2 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **T. O.** w punkcie VIII wyroku kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat;

XII. na podstawie art. 73 § 2 kk oddaje oskarżonych **M. C., W. G. i T. O.** w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

XIII. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka od oskarżonych **M. C. , W. G., T. O., M. M. (2)** na rzecz pokrzywdzonego Ł. M. (1) obowiązek solidarnego naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 450 zł (czteryście pięćdziesiąt złotych);

XIV. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka od oskarżonego **T. O.** na rzecz pokrzywdzonego M. L. (2) obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 615, 00 zł (sześćset pięćnaście złotych);

XV. na podstawie art. 70 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci suszu roślinnego koloru zielono-brązowego – marihuany w łącznej ilości 1,59 grama, zarejestrowanych w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...), (...), (...), (...), i zarządza ich zniszczenie;

XVI. na podstawie art. 44§2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci łomu metalowego długości 78 cm zarejestrowanego w wykazie dowodów rzeczowych nr Drz (...);

XVII. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w pkt VII kary pozbawienia wolności na wypadek zarządzenia jej wykonania, zalicza oskarżonemu **M. C.** okres jego zatrzymania od dnia 04 września 2012 roku do dnia 05 września 2012 roku;

XVIII. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w pkt VIII kary pozbawienia wolności na wypadek zarządzenia jej wykonania, zalicza oskarżonemu **T. O.** okres jego zatrzymania od dnia 03 października 2012 roku do dnia 04 października 2012 roku;

XIX. zwalnia oskarżonych od uiszczenia opłaty oraz od ponoszenia wydatków powstałych od chwili wszczęcia postępowania zaliczając te wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

20 sierpnia 2012r. w godzinach wieczornych mieszkańcy Ś. oskarżeni M. C., W. G., T. O. i M. M. (2) spotkali się i wspólnie spożywali alkohol. W pewnym momencie oskarżeni przechodząc ul. (...) w pobliżu (...) rynku postanowili „popisać” jeden z mieszczących się tam budynków. W tym celu oskarżeni zerwali rosnące w pobliżu liście a następnie na ścianie budynku przy ul. (...) należącego do M. L. (1) nanieśli obraźliwe napisy, po czym oddalili się z miejsca zdarzenia. Powstałe w ten sposób napisy pokrzywdzony po ich ujawnieniu usunął przy pomocy wody i proszku. Koszt usunięcia napisów wyniósł 200 zł.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonych:

M. C.- k.36-37, 87-90, 107-110, 149v,

W. G.- k. 40-43, 112-115, 149v-150,

T. O.- k. 49-50, 81-82, 97-100, 150, 171-171v,

M. M. (2)- k. 53-54, 102-105, 150;

- zeznania pokrzywdzonego M. L. (1)- k. 3-4, 202-24, 150-150v;

- notatka urzędowa- k. 2;

- dokumentacja fotograficzna- k. 7-8.

03 września 2012r. w godzinach wieczornych oskarżeni M. C., W. G., T. O. i M. M. (2) ponownie spotkali się i wspólnie spożywali alkohol. W pewnym momencie oskarżeni przechodząc ul. (...) w pobliżu (...) rynku postanowili nanieść napisy na znajdujące się tam budynki. W tym celu oskarżeni zerwali liście a następnie na ścianie budynku przy ul. (...) należącego do Ł. M. (1) nanieśli obraźliwe napisy czym spowodowali szkodę w wysokości nie mniejszej niż 450 zł. Po kilku minutach oskarżeni udali się w stronę rynku, gdzie na ścianie budynku przy ul. (...) należącego do M. L. (1) w podobny sposób umieścili wulgaryzmy. Koszt usunięcia w/w napisów to kwota nie więcej niż 200 zł.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonych:

M. C.- k.36-37, 87-90, 107-110, 149v,

W. G.- k. 40-43, 112-115, 149v-150,

T. O.- k. 49-50, 81-82, 97-100, 150, 171-171v,

M. M. (2)- k. 53-54, 102-105, 150;

- zeznania pokrzywdzonego M. L. (1)- k. 3-4, 202-24, 150-150v;

- zeznania pokrzywdzonego Ł. M. (1)- k. 27-28, 150v-151;

- notatka urzędowa- k. 1;
- dokumentacja fotograficzna- k. 7-8;
- protokół oględzin miejsca zdarzenia- k. 31-32;
- nagranie monitoringu- k. 30.

W dniu 04 września 2012r. funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w Ś. w wyniku działań operacyjnych ustalili, że jednym ze sprawców zniszczenia mienia jest M. C., w związku z czym oskarżony został zatrzymany. W trakcie zatrzymania dokonano jednocześnie przeszukania oskarżonego i ujawniono przy nim 3 sztuki srebrnej folii, w której zawinięty był susz koloru zielono- brązowego. Funkcjonariusze dokonali zbadania w/w substancji przy użyciu testera narkotykowego oraz jej zważenia. Przeprowadzone badania wykazały, że zabezpieczona substancja to marihuana o łącznej wadze 1,18 gr.

Dowód:

- notatka urzędowa- k. 1;
- protokół zatrzymania osoby- k. 9;
- protokół przeszukania- k. 10-12;
- protokół użycia testera narkotykowego- k. 13;
- protokół użycia wagi- k. 14;
- wyjaśnienia oskarżonego M. C.- k.36-37, 87-90, 107-110, 149v.

W dniu 03 października 2012r. w godzinach wieczornych oskarżony T. O. będąc pod wpływem alkoholu postanowił włamać się do jednego ze sklepów mieszczących się przy ul. (...) w Ś.. W tym celu oskarżony przyniesionym ze sobą łomem usiłował dostać się do wnętrza sklepu (...) należącego do M. L. (2) celem zabrania znajdującego się tam mienia poprzez kopanie i odgięcie rolety antywłamaniowej zamontowanej na drzwiach wejściowych sklepu. W pewnym momencie jeden z mieszkańców zauważył zaistniałą sytuację i telefonicznie wezwał policję. Z uwagi na to, że oskarżony został spłoszony szybko oddalił się z miejsca zdarzenia. Przybyli na miejsce funkcjonariusze podjęli penetrację przyległych ulic gdzie został zatrzymany T. O.. Przy oskarżonym oprócz łomu o długości 78 cm ujawniono susz roślinny koloru zielonego zawinięty w srebrną folię aluminiową. Po przewiezieniu na komendę zbadano zabezpieczoną substancję, która okazała się marihuaną o łącznej wadze 0, 41 gr. W wyniku zdarzenia oskarżony spowodował zniszczenie rolety antywłamaniowej na kwotę 615 zł.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. O.- k. 49-50, 81-82, 97-100, 150, 171-171v;
- zeznania świadków:
- T. K.- k. 171v,
- M. O.- k. 171v-172,
- M. L. (2)- k. 75d-76, 172,
- J. W.- k. 1771-177v;
- notatki urzędowe- k. 60, 61, 72;

- protokół oględzin miejsca zdarzenia- k. 62-63;
- zabezpieczony ślad traseologiczny- k 65;
- protokół przeszukania osoby- k. 66-68;
- protokół użycia wagi- k. 69;
- protokół użycia testera narkotykowego- k. 70;
- protokół użycia urządzenia kontrolno- pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu- k. 73;
- wydruk z elektronicznej książki dyżurnego z dnia 03- (...)- k. 162;
- kserokopia faktury VAT nr F (...)- k. 174.

Oskarżony M. C. jest uczniem II klasy gimnazjum, jest kawalerem, pozostaje na utrzymaniu rodziców nie był dotychczas karany sądownie.

Dowód:

- dane osobopoznawcze- k.36-36v, 149;
- dane o karalności oskarżonego- k.58.

Oskarżony W. G. jest uczniem III klasy gimnazjum, jest kawalerem, pozostaje na utrzymaniu rodziców, nie był dotychczas karany sądownie.

Dowód:

- dane osobopoznawcze- k.40, 149;
- dane o karalności oskarżonego- k.57.

Oskarżony T. O. kontynuuje naukę w Cechu (...), jest kawalerem, pozostaje na utrzymaniu matki, nie był dotychczas karany sądownie.

Dowód:

- dane osobopoznawcze- k.49-49v, 149v;
- dane o karalności oskarżonego- k. .59

Oskarżony M. M. (2) jest bezrobotny, jest kawalerem, pozostaje na utrzymaniu matki, był uprzednio dwukrotnie karany sądownie za przestępstwa przeciwko mieniu.

Dowód:

- dane osobopoznawcze- k.53, 149v;
- dane o karalności oskarżonego- k. 55-56.

Oskarżony M. C. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, z tym że wyjaśnił że wszystkie budynki zostały pomalowane zerwanymi trawą i liśćmi i dodał, że zrobił to pod wpływem alkoholu.

wyjaśnienia oskarżonego M. C.- k. 36-37, 87-90, 107-110, 149v.

Oskarżony W. G. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów , z tym że zaprzeczył, aby umieścił napisy przy użyciu sprayu i dodał, że był pod wpływem alkoholu i chciał się „popisać” przed kolegami.

wyjaśnienia oskarżonego W. G.- k. 40-43, 112-115, 149v-150.

Oskarżony T. O. przyznał się do posiadania marihuany, umieszczenia napisów na budynkach, ale nie przyznał się do usiłowania włamania i wyjaśnił że nie chciał dokonać żadnej kradzieży a jedynie będąc pod wpływem alkoholu chciał zniszczyć roletę, w którą kopał, zaś ujawniony przy nim łom został przez niego znaleziony już po zdarzeniu.

wyjaśnienia oskarżonego T. O.- k. 49-50, 81-82, 97-100, 150, 171-171v.

Oskarżony M. M. (2) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił złożenia wyjaśnień.

wyjaśnienia oskarżonego M. M. (2)- k. 53-54, 102-105, 150.

Sąd zważył co następuje:

Przeprowadzone postępowanie dowodowe potwierdziło sprawstwo i winę oskarżonych odnośnie zarzucanych im czynów w zmienionej przez Sąd postaci zarówno co do opisu poszczególnych znamion, jak i ostatecznej kwalifikacji prawnej, o czym przede wszystkim zadecydowała wysokość szkody doprecyzowana w toku postępowania sądowego przez pokrzywdzonych.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd oparł się przede wszystkim na wyjaśnieniach oskarżonych, zeznaniach pokrzywdzonych M. L. (2), Ł. M. (1) i M. L. (1), w niewielkim zakresie na zeznaniach interweniujących funkcjonariuszy policji T. K., M. O., J. W. a nadto na dowodach w postaci protokołów zatrzymania i przeszukania oskarżonych, protokołów użycia wagi i testera narkotykowego, protokołu użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu i protokołów oględzin miejsca zdarzenia, Wskazane dokumenty zasługują na nadanie im przymiotu wiarygodności, albowiem zostały sporządzone przez właściwe organy, w granicach przysługujących im kompetencji oraz w formie przewidzianej przez przepisy prawa. Tym samym Sąd nie znalazł żadnych podstaw do podważenia ich autentyczności, czy też prawdziwości zawartych w nich twierdzeń. Sąd posiłkował się również dokumentacją fotograficzną, notatkami urzędowymi i zapisem monitoringu.

Odnośnie zarzuconych oskarżonym występów zniszczenia mienia Sąd dokonując ustaleń faktycznych w części dotyczącej wysokości szkody oparł się na wiarygodnych w tym zakresie zeznaniach pokrzywdzonych złożonych na rozprawie, w których doprecyzowali wartość szkody i sposób zniszczenia ścian należących do nich budynków. I tak M. L. (1) zeznał, że umieszczone po raz pierwszy przez oskarżonych napisy udało mu się zmyć za pomocą proszku i wody, zaś koszt usunięcia napisów nie był wysoki i wyniósł nie więcej niż 200 zł. Jednocześnie w żaden sposób nie został naruszony kolor, ani struktura tynku (k. 150v). Podobnie było w drugim przypadku. Oskarżeni nanieśli na tą samą wyczyszczoną już ścianę napisy i choć pokrzywdzony nie dokonał tym razem ich usunięcia z uwagi na fakt, że mimo poniesionych przez niego nakładów i sił po niespełna dwóch tygodniach ściana została zabrudzona w ten sam sposób, nie zmienia to faktu, że wysokość usunięcia napisów naniesionych na tą samą powierzchnię tą samą techniką będzie identyczny. Jeśli zaś chodzi o pokrzywdzonego Ł. M. (1) z jego zeznań wynika, że mimo, iż sprawcy nanieśli na ścianę budynku tą samą techniką napisy co u pokrzywdzonego M. L. (1), koniecznym jest pomalowanie budynku z uwagi na odmienną strukturę tynku. Pokrzywdzonemu nie udało się usunąć napisów za pomocą rozpuszczalników, zaś koszt pomalowania całej ściany to kwota 450 zł (k. 150v-151). Jednocześnie zarówno oskarżeni jak i pokrzywdzeni konsekwentnie wskazywali, że napisy na ścianach budynków nie zostały naniesione farbą, czy sprayem, ale zerwanymi mokrymi liśćmi, co potwierdza nie tylko zapis monitoringu, ale również dokumentacja fotograficzna i protokół oględzin z miejsca zdarzenia. Niezrozumiałe zatem było stawianie oskarżonym zarzutu pomalowania fasady budynku przy ul (...) sprayem w nocy z 20 na 21 sierpnia 2012r.

Zeznania pokrzywdzonych nie tylko co do sposobu pomalowania ścian, ale również wysokości szkody są jasne, logiczne, pełne, a tym samym całkowicie wiarygodne. Dodatkowo korespondują one z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, nie tylko z dowodami o charakterze rzeczowym, ale również z wyjaśnieniami oskarżonych. Dokonując ustaleń faktycznych dotyczących występkę usiłowania kradzieży z włamaniem zarzuconego oskarżonemu T. O., Sąd oparł się jedynie w niewielkim zakresie na wyjaśnieniach oskarżonego, który przyznał się jedynie do zniszczenia rolety antywłamaniowej chroniącej dostęp do sklepu należącego do M. L. (2). Wyjaśnieniom oskarżonego nie sposób dać wiary a to z uwagi na inne dowody zgromadzone w toku postępowania takie jak chociażby protokół oględzin miejsca zdarzenia, z którego wynika że roleta antywłamaniowa nie tylko została skopana, ale przede wszystkim wygięta do góry na wysokość 130 cm, co wskazuje na cel działania sprawcy, który ewidentnie usiłował dostać się do wnętrza sklepu. Jeśli dodatkowo zważyć na fakt, że przy oskarżonym znaleziono łom, a T. O. w trakcie rozpytania przyznał się do usiłowania kradzieży z włamaniem co potwierdza nie tylko notatka urzędowa ale również świadek J. W., zasadnym było przyjęcie nie tylko zniszczenia mienia, ale również usiłowania kradzieży z włamaniem. Również zeznania pozostałych przesłuchanych w sprawie świadków, tj. funkcjonariuszy policji M. O. i T. K., które w zasadzie korespondują z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym z wyjaśnieniami oskarżonego T. O. , a tym samym zasługują na wiarę. Również wiarygodne są zeznania M. L. (2), który na poparcie swoich twierdzeń przedłożył fakturę VAT dokumentującą wysokość poniesionej przez niego szkody.

Z uwagi na powyższe, w oparciu o wysokość powstałej szkody, zasadnym była zmiana kwalifikacji prawnej odnośnie czynów popełnionych na szkodę M. L. (1) z przestępstwa z art. 288 § 1 kk na wykroczenia z art. 124 § 1 kw, z tym że z uwagi na nieco odmiennie sformułowane znamiona czasownikowe w tym przepisie, oprócz zmiany kwalifikacji prawnej zarzuconych oskarżonym czynów Sąd zmienił również jego opis przyjmując, że oskarżeni umyślnie dokonali zniszczenia mienia w ten sposób, że pomalowali uprzednio zerwanymi liśćmi elewację budynku przy ul (...) na szkodę M. L. (1). Jednocześnie w ocenie Sądu niezasadnym byłoby przyjmowanie wyłącznie wykroczenia z art. 63a kw z uwagi na wysokość szkody i konieczność poniesienia nakładów celem przywrócenia stanu poprzedniego. Z kolei z uwagi na wysokość poniesionej przez pokrzywdzonego Ł. M. (2) szkody zasadnym było przyjęcie kwalifikacji prawnej w tym zakresie z art. 288 § 1 kk.

W ustalonym stanie faktycznym nie ma żadnych wątpliwości, że oskarżeni w nocy z 20/21 sierpnia oraz w nocy z 3 na 4 września 2012r. działali wspólnie i w porozumieniu . Współsprawstwo zachodzi, gdy dwie lub więcej osób działają w porozumieniu, którego treścią jest wspólne popełnienie czynu zabronionego, zaś do porozumienia może dojść w każdej dowolnej formie, nawet w sposób dorozumiany, przed a najpóźniej w trakcie dokonywania czynu przestępnego. Wspólność podjętej decyzji i jej realizacji przesądza o przypisaniu oskarżonym współsprawstwa w zakresie czynów z art. 124 § 1 kw i z art. 288 § 1 kw.

Zachowanie oskarżonego T. O. polegające kopaniu w roletę antywłamaniową i wygięciu tejże rolety za pomocą łomu celem dostania się do wnętrza sklepu wypełniło znamiona występkę z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk. Pokonując w ten sposób przeszkodę chroniącą wnętrze sklepu i znajdujące się tam mienie oskarżony usiłował przełamać specjalne zabezpieczenie chroniące w/w mienie. Oskarżony dopuścił się swego czynu w formie stadialnej usiłowania, które zgodnie z art. 13 § 1 kk polega na bezpośrednim zmierzaniu swym zachowaniem, podjętym w zamiarze popełnienia czynu zabronionego, do dokonania tego czynu, które jednak nie następuje. Nie ma żadnych wątpliwości, że gdyby nie interwencja funkcjonariuszy Policji i spłoszenie przez mieszkańców to oskarżony dokonałby czynu zabronionego. Fakt zaś, że Sąd wobec kategoriycznych twierdzeń oskarżonego nie był w stanie ustalić rodzaju mienia, które chciał zabrać oskarżony po dostaniu się do wnętrza sklepu, z uwagi na charakter konstrukcji w/w przestępstwa nie zmienia tej oceny. Jednocześnie Sąd nie tylko doprecyzował opis czynu, który nie zawierał wszystkich znamion, ale również uzupełnił kwalifikację prawną o występek z art. 288 § 1 kk (Sąd mógł to uczynić z uwagi na zgłoszony we właściwym czasie wniosek o ściganie). W orzecznictwie SN podkreśla się, że konsumpcja art. 288 § 1 k.k. przez przepis art. 279 § 1 k.k. następuje jedynie wówczas, gdy szkoda wyrządzona włamaniem jest nieporównanie niższa od szkody wyrządzonej kradzieżą. Tylko w takim przypadku bowiem przypisanie sprawcy przestępstwa kradzieży z włamaniem wyczerpuje całą zawartość kryminalnopolityczną czynu, oddając w pełni karygodność zachowania (zob. wyrok SN z 22 listopada 1994 r., II KR 227/94, OSNKW 1995, nr

1-2, poz. 5; wyrok SN z 18 grudnia 1985 r., Rw 1148/85, OSNKW 1986, nr 11-12, poz. 95 oraz glosy do tego orzeczenia K. P.: PiP 1989, z. 8, s. 151 i n. i W. M.: OSPiKA 1987, z. 9, poz. 174; wyrok SN z 23 lutego 1977 r., IV KR 311/76, niepubl.; Kodeks karny z orzecznictwem, G. 1996, s. 112, teza 128 do art. 10 k.k. z 1969 r.). W takim stanie rzeczy z uwagi na pozostawanie występku kradzieży z włamaniem w fazie usiłowania, zasadnym było uzupełnienia opisu i kwalifikacji prawnej jak powyżej.

Odnośnie kolejnego z zarzucanych oskarżonemu T. O. czynów, mając na względzie zgromadzone w toku postępowania dowody w postaci protokołów: przeszukania, a następnie protokołów użycia wagi i testera narkotykowego a także wyjaśnień samego oskarżonego, nie ma najmniejszych wątpliwości co do tego, że oskarżony w dniu 03 października 2012r. posiadał przy sobie marihuanę w ilości 0,41 gr. Sąd nie miał również wątpliwości, że zachowanie oskarżonego M. C. w dniu 04 września 2012r., kiedy to funkcjonariusze KPP w Ś. w trakcie przeszukania oskarżonego ujawnili przy nim marihuanę wypełnia znamiona występku posiadania narkotyków z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005. o przeciwdziałaniu narkomanii. W świetle definicji zawartej w przepisie art. 4 pkt 26 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Z 2005 roku, Nr 179, poz. 1485 ze zm.) oraz załącznika nr 1 do tej ustawy marihuana (konopia) stanowi środek odurzający, którego posiadanie jest karalne z mocy ustawy. Jednocześnie Sąd uznał, że rodzaj i bardzo niewielka ilość posiadanego przez oskarżonego T. O. narkotyku pozwalają na przyjęcie, że jego zachowanie można zakwalifikować jako wypadek mniejszej wagi. Decydują o tym bowiem przedmiotowo-podmiotowe znamiona czynu, charakteryzujące się przewagą elementów łagodzących, które sprawiają, że ten czyn nie przybiera zwyczajnej postaci, lecz zasługuje na znacznie łagodniejsze potraktowanie. Okoliczności te wskazują, że popełniony czyn zabroniony nie jest na tyle niebezpieczny dla społeczeństwa oraz porządku prawnego, aby stosować w stosunku do jego sprawcy zwykle zasady odpowiedzialności przewidziane za zrealizowany przez niego czyn. Okolicznością łagodzącą w stosunku do M. C. i T. O. jest również niewielka ilość posiadanego narkotyku.

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności Sąd uznał oskarżonych M. C., W. G., T. O. i M. M. (2) za winnych popełnienia dwóch wykroczeń z art. 124 § 1 kw i za te czyny przy zastosowaniu art. 9 § 2 kw, kierując się wskazaniem określonymi w art. 33 kw wymierzył im karę 1 miesiąca ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Sąd uznał że wykonywanie pracy społecznie użytecznej w szczególności przez tak młodych sprawców, biorąc nadto pod uwagę charakter czynów, będzie najbardziej wychowawcze i spełni swoje cele. Dodatkowo zaś Sąd w oparciu o art. 124 § 4 kw zobowiązał oskarżonych do przywrócenia do stanu poprzedniego elewacji budynku mieszczącego się w Ś. przy ul. (...), mając na względzie nie tylko wniosek pokrzywdzonego, ale przede wszystkim wychowawcze oddziaływanie wskazanego obowiązku.

Wymierzając oskarżonym kary za przestępstwa, Sąd miał na uwadze wskazania zawarte w art. 53 i 54 kk, uwzględniając zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące. Niewątpliwie okolicznościami obciążającymi jest całkowity brak skrpułów ze strony oskarżonych, którzy dokonali zniszczenia tego samego budynku w odstępie niecałych dwóch tygodni, a częstotliwość dokonywanych przez nich aktów wandalizmu świadczy o całkowitym braku poszanowania dla cudzej własności, okolicznością obciążającą jest również popełnienie przestępstw pod wpływem alkoholu. Tym nie mniej fakt, że wszyscy oskarżeni są osobami młodocianymi, wcześniej niekaranymi, z wyjątkiem M. M. (2) i wyrazili skruchę oraz deklarację naprawienia szkody, Sąd potraktował ich stosunkowo łagodnie, co przesądziło o wymierzeniu kar w dolnych granicach zagrożenia ustawowego.

Za czyn opisany w pkt III wyroku, tj. za występki z art. 288 § 1 kk Sąd wymierzył każdemu z oskarżonych karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, z kolei oskarżonemu M. C. za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, a oskarżonemu T. O. kolejno za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk karę 1 roku pozbawienia wolności, a za czyn z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii karę 1 miesiąca pozbawienia wolności.

Jako że występki oskarżonych T. O. i M. C. zostały popełnione w krótkich odstępach czasu, zanim zapadł pierwszy wyrok w stosunku do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju Sąd w oparciu o

art. 85 kk i art. 86 § 1 kk wymierzył oskarżonemu M. C. karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaś oskarżonemu T. O. karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Dokonując ogólnej oceny wymierzonych oskarżonym kar pozbawienia wolności należy stwierdzić, że w pełni realizują one potrzeby w zakresie realizacji tak dyrektywy prewencji indywidualnej, jak i generalnej. Orzeczone kary są konieczne, a zarazem wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawców celów kary, skutecznie uzmysłwią oskarżonym naganność ich postępowania, a jednocześnie wpłyną na ukształtowanie w świadomości oskarżonych należytego szacunku dla chronionych prawem dóbr innych osób oraz będą stanowiły bodziec do zmiany ich zachowań. Orzeczone kary w należyty sposób realizują także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, albowiem są dowodem tego, iż organy wymiaru sprawiedliwości nie traktują sprawców szczególnie szkodliwych społecznie przestępstw w sposób pobłażliwy, lecz reagują prawidłowo, stanowczo takim czynom przeciwdziałając.

Jednocześnie Sąd uznał za właściwe zastosować wobec oskarżonych M. C., W. G. i T. O. dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonych kar pozbawienia wolności na okres próby lat 3. W świetle bowiem art. 69 § 1 k.k. zasadniczą przesłanką decydującą o tym czy kara w danej wysokości ma być orzeczona w postaci bezwzględnej, czy też z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jest ocena, w jakiej postaci kara ta osiągnie cele wobec sprawcy, a więc rozstrzygnięcie o zawieszeniu musi znajdować uzasadnienie przede wszystkim w pozytywnej lub negatywnej prognozie kryminologicznej. By zatem możliwe było warunkowe zawieszenie wykonania kary Sąd musi nabrać przekonania, że sprawca nie powróci do przestępstwa i wykonanie wymierzonej kary nie będzie konieczne dla wdrożenia go do przestrzeganego porządku prawnego. Tego rodzaju przekonanie bazować zaś musi na ocenie postawy sprawcy, jego właściwości i warunków osobistych, dotychczasowego sposobu życia oraz zachowania się po popełnieniu przestępstwa. Jako, że oskarżeni M. C., W. G. i T. O. są młodociani i nie byli dotychczas karani sądownie, zaś w przeciągu toczącego się postępowania nie doszło z ich strony do żadnego naruszenia porządku prawnego prognoza kryminologiczna wobec oskarżonych jest jak najbardziej pozytywna. Jednocześnie oskarżony M. M. (2) mimo młodego wieku był uprzednio dwukrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu z karą z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a mimo to w okresie próby dopuścił kolejnego przestępstwa przeciwko mieniu co wskazuje, że oskarżony nie wyciągnął dotychczas wniosków ze swojego postępowania, co ostatecznie zadecydowało o wymierzeniu mu kary o charakterze bezwzględnym.

Z uwagi na fakt, że oskarżeni M. C., W. G. i T. O. w dacie zarzucanych im czynów nie mieli ukończonych 21 lat, a w dacie orzekania lat 24, na podstawie art. 73 § 2 kk Sąd orzekł obligatoryjny w stosunku do nich jako sprawców młodocianych dozór kuratora sądowego.

Uwzględniając złożony przez pokrzywdzonego Ł. M. (1) wniosek Sąd w oparciu o art. 46 § 1 kk zobowiązał oskarżonych do solidarnego naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 450 zł, co ma nie tylko charakter wychowawczy, ale również winno zrekompensować pokrzywdzonemu poniesioną przez niego szkodę. Również z tych samych względów w oparciu o w/w przepis Sąd zobowiązał oskarżonego T. O. do naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego M. L. (2) kwoty 615 zł. W tym przypadku wysokość niekwestionowanej przez oskarżonego szkody została dodatkowo udokumentowana przez pokrzywdzonego fakturą VAT (k. 174).

Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekł przepadek zabezpieczonych narkotyków ujętych w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...), (...), (...), (...) i zarządził ich zniszczenie. Z kolei na podstawie art. 44 § 2 kk Sąd orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci łomu metalowego długości 78 cm zarejestrowanego w wykazie dowodów rzeczowych nr Drz (...), albowiem służył on do popełnienia przestępstwa.

Jako, że oskarżeni M. C. i T. O. byli zatrzymani w sprawie, na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonych w punktach VII i VIII części dyspozytywnej wyroku kar pozbawienia wolności – na wypadek zarządzenia ich wykonania, Sąd zaliczył oskarżonemu M. C. okres jego zatrzymania od dnia 04 września 2012r. do dnia 05 września 2012r., zaś oskarżonemu T. O. okres jego zatrzymania od dnia 03 października 2012r. do dnia 04 października 2012r.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonych M. C., W. G., T. O. i M. M. (2), od ponoszenia kosztów postępowania z uwagi na sytuację materialną w/w oskarżonych, którzy nie pracują, pozostają na utrzymaniu osób najbliższych i nie posiadają majątku.